

Wat kun je doen als je kind van je wordt vervreemd ?

- Ga niet in de verdediging of in discussie met je kind. Dit creëert negatieve gevoelens en zal waarschijnlijk zijn of haar gedachten niet veranderen.
- Laat je kind weten dat je een andere kijk op de situatie hebt en dat, als en wanneer je kind daarin geïnteresseerd is, je het daar graag over wilt hebben.
- Blijf je kind op regelmatige basis duidelijk maken dat je van hem/haar houdt zonder daarvoor iets terug te verwachten.
- Beheers je eigen woede en blijf kalm richting je kinderen, zelfs indien je beschadigd en/of gefrustreerd bent.
- Blijf zelf zo beschaafd mogelijk in je gedrag (geef de programmerende ouder geen (extra) stof om je mee aan te vallen).
- Bel je kind of haal je kind op, op de afgesproken tijden, zorg dat je er bent, ook al weet je dat je kind er mogelijk niet is. Doe aangifte bij moedwillige herhaaldelijke sabotage van de omgangsregeling.
- Creëer zoveel mogelijk positieve ervaringen en herinneringen samen met je kind.
- Zoek enkele vertrouwenspersonen. Creëer ter ondersteuning van jezelf een netwerk van vrienden, familieleden, ervaringsdeskundigen, enz.
- Verzamel kennis en help anderen die betrokken zijn bij je kind meer begrip te hebben, door ze meer te leren over het proces van ouderverstoting en vervreemding. Je kan hiervoor een beroep doen op Huis van Hereniging.
- Probeer constructief met de andere ouder samen te werken, direct of via bemiddeling.

Wat niet te doen ?

- Negeer het probleem niet - het gaat niet zomaar weg.
- Geef de hoop nooit op en geef je kind nooit op.

Hoe kun je een kind en zijn of haar verstoten ouder helpen ?

Als u een leerkracht, mentor, vertrouwenspersoon, coach, verzorger, ouder van vrienden of vriendinnen van het kind, vriendin of familielid bent:

- Luister naar het kind, formuleer positief wat het kind zegt, zonder te ontkennen wat het kind zegt, ondanks hoe vreemd of onwaarschijnlijk het lijkt en moedig het kind aan om ook naar de visie van de verstoten ouder te luisteren.
- Doe een beroep op de behoefte van het kind serieus genomen te willen worden.
- Doe een beroep op het intellect van het kind door hem/haar te stimuleren om goed na te denken over uitspraken en verklaringen die overduidelijk onjuist of vreemd zijn.
- Leg het kind uit hoe overtuigende reclame de gedachten van een mens kunnen beïnvloeden en probeer het kind hiermee aan te geven hoe zijn/haar gedachten over de verstoten ouder kunnen zijn gevormd.
- Kijk of je boeken en/of films kunt vinden die de discussie, over het belang van het hebben van twee ouders en het verdriet om maar één ouder in je leven te hebben, kunnen stimuleren.
- Nodig zowel het kind als de afgewezen/verstoten ouder uit op passende gelegenheden (verjaardagen/feestelijkheden), zodat het kind beseft dat de andere ouder er ook toe doet en wordt gewaardeerd.
- Zoek naar mogelijkheden om de verstoten ouder positief in beeld te brengen bij het kind.

Wist u dat...

Onrechtmatige ouderverstoting een vorm is van kindermishandeling?

Kinderen die lijden aan de ouderverstotingsstoornis krijgen te maken met 2 grote problemen tijdens hun ontwikkeling:

1. **Identiteitsprobleem:** Wie ben ik? (existentiële angst voor het verstoten deel: gelijkwaardig aan schizofrenie)

2. **Gedragsstoornissen** (Het kind krijgt alle macht over beide ouders)

Kinderen hebben beide ouders nodig om te kunnen opgroeien tot evenwichtige volwassenen! De dubbele verticale afstand die er tussen ouders en kinderen is moet intact blijven om educatie en opvoeding mogelijk te maken.

Ouderverstotingsstoornis & Oudervervreemding

Ondermijnen en bemoeilijken van een normale kind-ouder band.

Bron:

- Brochure Parental Alienation Awareness Organization - www.PAAawareness.org
- Brochure ouderverstoting door E.C. van der Waal - www.ouderverstoting.nl
- Informatie verkregen door workshop gegeven door Prof. Van Gijsegem

November 2014 - Aanpassingen: Tom Janssen
Huis van Hereniging - www.huisvanhereniging.be
e-mail: info@huisvanhereniging.be

Wat is oudervervreemding ?

De oudervervreemdings toornis is een mentale stoornis bij het kind, meestal in de context van een scheiding, die twee eigenschappen heeft:

1. het kind allieert zich sterk met één ouder (geliefde ouder)
2. het kind verstoot de andere ouder (gehate ouder) zonder geldige redenen

Er zijn **8 kenmerken** waarvan de eerste **2 zeker** dienen aanwezig te zijn, en nog **2** van de **6 anderen** om te kunnen zeggen dat het effectief gaat over de ouderverstotingsstoornis.

Lastercampagne, Vage frivole redenen, Afwezigheid tweeslachtigheid, De onafhankelijke denker, het "soldaatje" van de geliefde ouder, Afwezigheid van schuldgevoel, De "geleerde" les, Animositeit verspreidt zich.

Vervreemdingsgedrag kan zijn:

Het zwartmaken van de andere ouder, zoals:

- Negatief spreken over of tegen de andere ouder in het bijzijn van het kind.
- Het kind onwaarheden of insinuaties vertellen over de andere ouder.
- De kinderen wijsmaken dat ze onveilig zijn of dat het gevaarlijk is bij de andere ouder.
- Overdrijven van kleine tekortkomingen van de andere ouder.
- Ongepast volwassen informatie met het kind delen.

Zich bemoeien met het contact van een kind met de verstoten ouder, zoals:

- Weghouden/weggooien van cadeaus en brieven van de andere ouder.
- Overmatig bellen tijdens het verblijf bij de andere ouder.
- Te laat brengen of te vroeg ophalen in de tijd dat het kind bij de andere ouder is.
- Het in eigen huis verbieden van elke referentie naar of foto van de andere ouder.
- Activiteiten voor het kind plannen in de tijd dat het kind bij de andere ouder zou zijn.
- Het ongewenst in de gaten houden, verbieden of saboteren van communicatie met de andere ouder.

Zich bemoeien met het contact van een kind met de verstoten ouder, zoals:

- Het kind vragen om te spioneren of geheimen te bewaren voor de andere ouder.

- Het kind ongepaste informatie geven over kindzaken, financiën, huwelijk en scheidingszaken.
- Het beschuldigen van de andere ouder van het veroorzaken van verdriet bij de verstotende ouder, welk verdriet het kind moet helpen stoppen.
- Het jonge kind volwassen beslissingsbevoegdheid geven, zoals het wel of niet naar de andere ouder gaan.

Het ondermijnen van de ouderrol van de verstoten ouder in het leven van het kind, zoals:

- Weigeren om informatie over het kind (thuis, medisch, school, enz.) aan de andere ouder te geven.
- De andere ouder niet uitnodigen voor of informeren over belangrijke gebeurtenissen (zwemmen, ouderavonden, rapporten, diploma's, enz.)
- Weigeren om bij inschrijven op bijv. scholen ook de contactinformatie op te geven van de andere ouder.

Een vervreemd kind van in conflict zijnde ouders kan:

- Ongeremde haat richting de andere (verstoten) ouder en familie aan die zijde uiten.
- De programmerende ouder napraten, zonder te kijken naar de eigen vroegere ervaringen.
- Weigeren om tijd door te brengen met, of te communiceren met de andere ouder.
- Negatieve gedachten behouden over de verstoten ouder, die inconsequent zijn, overdreven of niet met de realiteit overeenstemmen.
- Het vermogen missen om zich schuldig te voelen over onattent of brutaal gedrag richting de verstoten ouder, of om eerdere conflicten te vergeven.

Vervreemde kinderen kunnen tot volwassenen opgroeien die:

- Problemen hebben anderen te vertrouwen.
- Een laag gevoel van eigenwaarde en weinig zelfvertrouwen hebben.
- Moeite hebben om intieme relaties te laten voortduren.
- Zich schamen voor het hebben beschadigd van de andere/verstoten ouder.
- Aan depressies leiden.
- Tot misbruik van bijvoorbeeld drank en/of verdovende middelen overgaan om de pijn van de ouderverstoting te verminderen.
- Zelf meer kans hebben om een scheiding mee te maken.
- Extra kans hebben om problemen met autoriteit en wetgeving te hebben.
- **Eigen kinderen verliezen door oudervervreemding.**

Een andere kijk ernaar:

- Wanneer ouders scheiden, gaan zij als partners uit elkaar, maar blijven ze voor altijd de ouders van de kinderen die ze samen hebben. Het gebeurt zelden dat beide partners achter de beslissing staan. Meestal voelt een van beiden zich gekwetst, had die het niet zien aankomen, voelt hij of zij zich unfair behandeld, **gekrenkt in zijn of haar ego**.
- De ouder die niet achter de beslissing staat, voelt zich het slachtoffer van de situatie en weerspiegelt dat tegenover de kinderen.
- Ouders in scheidingen doen dikwijls exact hetzelfde. Hun aandacht voor het belang van hun kinderen wordt volledig vertroebeld door het voordeel dat ze willen of door hun overtuiging dat ze gelijk hebben. In hun strijd zetten ze eigenlijk hun kapotte huwelijk of relatie gewoon verder. De kinderen worden daarbij als chantagemiddel gebruikt om de ander bij de keel te grijpen.
- **De wet van de communicerende vaten:** Kinderen zijn je eigen bloed en direct verbonden met je hart. Je zou kunnen denken dat ze met een onzichtbare slagader met je verbonden zijn. Jij als mama of papa bent één communicerend vat via je emoties, je kind is het andere emotionele vat. Ouders die in een of andere emotionele strijd verwikkeld zitten, leggen onbewust druk op hun emotionele vat. De geblokkeerde emoties brengen een negatieve energiestroming teweeg die ergens naartoe moet. Ik denk dat het duidelijk is dat het eerste beschikbare emotionele vat waar de negatieve energie in terechtkomt, dat van het kind is.

Huis van Hereniging:

Centrum waar verstoten ouders en hun vervreemde kinderen herenigd worden door middel van een intense ambulante therapie. (voorlopig enkel in België)
Geïnteresseerd, neem contact op via e-mail.

U kan ook terecht voor:

Hulp bij juridische gedeelte (consult rond ouderverstoting)
Hulp bij communicatie met scholen, verenigingen. (consult en lezingen rond ouderverstoting)
Organiseren regelmatig ouderverstotings bijeenkomsten voor lotgenoten en aanverwanten.

Huis van Hereniging vzw:

Tienbundersweg 23,
3390 Houwaart

coördinator: Petra Van Den Hoec

Tel: +32 477 39 77 94

E-mail: info@huisvanhereniging.be